

Решение 9001/21.11.2023г. по гр.д. 207/2019г.

Съдия-докладчик: Сона Гарабедян

Производството е във фазата по извършване на делбата.

С влязло в сила решение № 10022/29.08.2020 г., постановено по гр. д. № 207/2019 г. по описа на РС - Ч., е допуснато извършване на съдебна делба между М.А.С., ЕГН *****, А.А.С., ЕГН *****, К.А.С., ЕГН *****, С.А.С., ЕГН *****, С.А.Х., ЕГН *****, всички с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № **, А.С.М., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № ** и Д.С.В., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** на оставените им в наследство от К.С.С., ЕГН *****, б.ж. на гр. Ч., починал на **.*.*.* г., следните недвижими имоти по кадастралната карта на гр. Ч., одобрена през 2006 г.:

- СОС с идентификатор № 80371.242.***.1.1., представляващ жилище, находящ се в сграда с идентификатор № 80371.242.***.1, ведно с 1/2 ид. част от общите части на сградата, 1/2 ид. част от избения етаж - западната половина, в сградата и 1/2 ид. част от ПИ с идентификатор № 80371.242.***;

- сграда с идентификатор № 80371.242.***.2, със застроена площ 48 кв.м., находяща се в ПИ с идентификатор № 80371.242.***,

при следните квоти: 5/15 ид. части за А.С.М.; 5/15 ид. части за Д.С.В.; по 1/15 ид. част за всеки от останалите съделители М.А.С., А.А.С., К.А.С., С.А.С. и С.А.Х..

Със същото решение е отхвърлен като неоснователен предявения иск за делба на гореописаните имоти в частта, в която е предявен от С.А.С., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № **, и за 1/2 ид. част от ПИ с идентификатор № 80371.242.*** по кадастралната карта на гр. Ч., одобрена през 2006 г.

В първото съдебно заседание, след влизане в сила на решението по допускане на делбата, проведено на 27.10.2020 г., ответникът Д.С.В., чрез процесуалния си представител, на основание чл. 349, ал. 2 от ГПК е направила искане да ѝ се възложи допуснатият до делба самостоятелен обект в сграда, находящ се в гр. Ч., ул. "*****" № **, представляващ жилище на първия етаж от жилищната сграда, ведно с 1/2 ид. част от сградата, 1/2 ид. част от избения етаж в западната половина и 1/2 ид. част от поземлен имот с идентификатор № 80371.242.***. В хода на устните състезания поддържа, че за нея са налице всички предпоставки, визирани в разпоредбата на чл. 349, ал. 2 от ГПК, а именно: обстоятелството, че тя към момента на смъртта на общия наследодател К.С., е живяла в делбения имот заедно с него преди смъртта му; че към настоящия момент продължава да живее в този имот; обстоятелството, че не притежава друго жилище. По отношение на другия допуснат до делба неподеляем недвижим имот, представляващ търговски обект, заявява, че същият следва да бъде предоставен в дял на ищците, тъй като те живеят в този имот, а съделителката А.М. да бъде възмездена с парични средства, ако неподеляемият имот - жилище, заедно с всички прилежащи части към него, бъде възложен на В.. Претендира разноски. Представя списък на разноските и договор за правна защита и съдействие. Ищците, чрез процесуалния си представител, молят съда да постанови решение, с което да бъде извършена делбата чрез способа публична

продан на процесните имоти, които са неподеляеми. Оспорва доводите на ответната страна за възлагане на жилищния етаж на Д.В., тъй като по делото не са представени писмени доказателства, че това ѝ е единствено жилище, а представената декларация нямала доказателствена стойност. В противоречие със съдебната практика на ВКС било искането ищците да бъдат възмездявани с търговски обект. Не можело да се възлага търговски обект за сметка на жилищна площ. Ако жилищният етаж с 1/2 ид. част от сградата, 1/2 ид. част от избения етаж и 1/2 ид. част от поземления имот бъдат възложени на Д.В., нямало да има реална делба. В дадения от съда срок представя писмена защита.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал. 2, вр. с чл. 12 ГПК, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Представено е удостоверение с изх. № 127/10.10.2023 г., издадено от Община Ч., за постоянен и настоящ адрес на Д.С.В., от което е видно, че на 16.04.2016 г. същата е заявила последен настоящ адрес в гр. Ч., ул. "*****" № ***.

Представена е декларация от Д.С.В. от 20.09.2023 г., в която декларира, че към датата на смъртта на наследодателя К.С.С. - **.*.*.* г., а и преди това е живяла в делбеното жилище заедно с наследодателя. Декларира също, че не е притежавала никъде друго жилище, както към деня на смъртта на наследодателя, така и към настоящия момент.

По искане на съделителя В. е допуснат и разпитан свидетелят Т.А.К..

В показанията си свидетелят Т.К., без дела и родство със страните, бивш колега на Д.В., посочва, че предимно се познавал с К., който имал заведение, в което свидетелят ходил, за да взима работници, които да превозва. С Д.се познавал от заведението, били и колеги в ****. Тя била *****. Д. живеела при К., но преди да отиде да живее при него, живеела на квартира в Ч.. Познанството им било от преди 10 - 15 години. Свидателят знае, че Д. живее на ул. "*****", която сега била преименувана на ул. "*****". Тя живеела в жилището на К., който бил неин брат. Д. отишла да живее при К., защото той бил болен. Тя му помагала. Свидателят също ходил да му взима хапчета, карал му дърва. Към смъртта на К., Д. живеела при него на първия етаж. Свидателят посочва, че след смъртта на К., Д. живее на същия етаж. Етажът, на който живее Д., имал около четири стаи. Свидателят е влизал до врата, до банята, за да остави материали. Заявява, че знае, че Д. няма друго жилище, защото преди това била на квартира. К. я поканил да живее при него, защото бил болен. К. имал съпруга, но нямал деца. Съпругата му починала преди него. След като починала съпругата на К., той повикал сестра си, за да се грижи за него. Повече от година полагала грижи за него. Свидателят твърди, че след като К. се разболял и сестра му се преместила да живее при него, е ходил в дома му, защото карал материали за банята. Тогава и Д. била там, защото живеела там и материалите за банята ги карал на нея. Д. била омъжена за някой си В., но била разделена със съпруга си. Свидателят го е виждал 2-3 пъти. Когато Д. и съпругът ѝ били заедно, живеели на квартира в гр. Ч., до **** в една малка къща. Д. имала и едно дете, което живеело при нея. Когато тя се преместила при К., детето било с нея. Д. и детето ѝ живеели с брат ѝ в това жилище, което е на ул. "*****". Посочва, че К. е

починал преди *** години. След като К. починал в заведението работела Д.. Свидетелят твърди, че М.С., С.С. и другите понякога идвали при К. докато е бил жив, но не са му помагали.

От изготвената и приета по делото СТОЕ, изготвена от вещо лице инж. Т.Т., което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно изготвено, неоспорено от страните, се установява, че пазарната стойност на имота - етаж от двуетажна жилищна сграда, 1/2 ид. част от изба и 1/2 ид. част от ПИ е 52 600 евро, а пазарната стойност на обект: склад и магазин е 17 000 евро. Крайната пазарна стойност на двата самостоятелни обекта и 1/2 ид. част от ПИ е 69 600 евро, която се равнява на 136 126 лева.

При изслушването в съдебно заседание, вещото лице посочва, че за да избегне максимално субективността при оценката, е приложила три метода. Може да се оценява и по един метод, но за да се получи максимално обективно окончателната стойност на един обект, е добре да се работи с повече методи. Преценката на кой метод да се даде приоритет и по - голяма тежест, е субективна и тя е на оценителя. Пояснява, че самите методи за оценка дават право на оценителя да прецени, според това какъв обект оценява на база огледа на имота, на местоположението му, на начина на ползването му в момента, на вида му, дали е жилищен, дали е търговски обект, дали е промишлен, кой от методите, които е приложил за оценка, е най-подходящ, с най-голяма тежест да присъства във формирането на крайната оценка. Вещото лице е категорично, че делбените имоти са неподеляеми.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Втората фаза на делбата, съгласно уредбата на процесуалния закон, следва да се извърши в предметната рамка на решението по допускане на делбата, т.е. за имотите, допуснати до делба и между лицата, титуляри на правото на собственост, и при определените квоти в съсобствеността.

По способите за извършване на делбата:

Съсобствеността в делбеното производство се прекратява чрез възлагане по реда на чл. 349, ал. 1 или ал. 2 от ГПК, чрез теглене на жребий по чл. 352 от ГПК, чрез разпределение на имотите по реда на чл. 353 от ГПК или чрез изнасянето им на публична продан. Основен критерий за избора на способ е дали броят на реалните дялове съответства на броя на съделителите и доколко стойността на реалните дялове съответства на стойността на дяловете на съделителите. Съгласно общия принцип за извършване на делбата, всеки от съделителите следва да получи реален дял от делбеното имущество. Само при неподеляемост и невъзможност за възлагане, то следва да се изнесе на публична продан и съделителите да получат паричната равностойност на дела си от продажната цена.

В настоящия случай, единият от делбените имоти е СОС, представляващ жилище, ведно с 1/2 ид. част от общите части на сградата, 1/2 ид. част от избения етаж в сградата и 1/2 ид. част от ПИ. Имотът е неподеляем.

В срока по чл. 349, ал. 4 от ГПК възлагателна претенция по чл. 349, ал. 2 от ГПК по отношение на този имот е предявена от ответника Д.С.В..

Разпоредбата на чл. 349, ал. 2 от ГПК е идентична с тази на чл. 288, ал. 3 ГПК /отм./ и разясненията в ТР № 1/2004 год. на ВКС са приложими на общо

основание. Съгласно тях от обхвата на този способ за извършване на делбата е изключена всяка друга съсобственост освен тази, която е възникнала в резултат на наследяване, както и хипотезите, когато съделителят с възлагателна претенция няма качеството на наследник или не е живял в имота към момента на откриване на наследството. В настоящия случай съсобствеността между страните е установена в първа фаза на производството с представените договори от 18.10.1978 г. за отстъпване право на строеж върху държавна земя на двамата братя К.С.С. и А.С.С., строително разрешение от 30.07.1981 г., издадено на същите, договор за групов строеж от 1984 г., сключен между двамата братя, протокол за строителна линия и ниво от 30.07.1981 г., с който е очертано положението на строителното петно на жилищната сграда, договор за продажба на общински недвижим имот от 30.12.2011 г., сключен между Община Ч. и К.С.С., по силата на който последният е придобил собствеността върху 1/2 ид. част от терена, в който се намира жилищната сграда. Всички съделители са наследници на общия наследодател К.С.С., видно от представеното удостоверение за наследници на същия. С оглед на това налице е предпоставката - съсобственост, възникнала само от наследяване, което предпоставя изследването на въпроса за наличието на останалите предпоставки, предвидени в разпоредбата на чл. 349, ал. 2 от ГПК.

В случая между страните не е спорно, че имотът е жилище и същият е неподеляем, а и при изслушването вещото лице заяви, че имотът е неподеляем. Според вещото лице етажът представлява еднофамилно жилище. Имал един вход, една кухня, една баня. Без преустройство, в момента не можело да се обособят други обекти, още повече при тези квоти, които били посочени – 1/15 и 5/15, не било възможно този обект да бъде разделен. По същия начин - 1/2 от поземления имот също нямало как да бъде разделен, защото почти целият бил застроен и имало малка част дворно пространство. Относно избите, за тях вещото лице посочва, че те са избен етаж. Имало два входа – в едната изба се влизало от улицата, а в другата изба се влизало отзад, но нямало как при тези квоти обектите да бъдат поделени реално.

Не е спорно също, а и от събраните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства - удостоверение за настоящ адрес и показанията на свидетеля Т.К., се установява, че съделителят Д.В. при откриване на наследството е живяла в него заедно с наследодателя и продължава да живее в имота и към настоящия момент.

Спорен е въпросът дали жилището, което претендира да ѝ бъде възложено в неин дял, е единственото ѝ жилище в страната. Доказването на наличието на тази, както и на всички останали кумулативни предпоставки за уважаване на възлагателната претенция е в тежест на претендиращия възлагането.

Д.В. е декларирала, че не притежава никъде друго жилище, както към деня на смъртта на наследодателя, така и към настоящия момент. Декларацията на съделител за установяване и доказване на отрицателното условие за възлагане на наследствения недвижим имот по реда на чл. 349, ал. 2 от ГПК е частно диспозитивно писмено доказателство, изхождащо от страна по делото. Същата се ползва с материална доказателствена сила относно установения факт, тъй като за неистинността на декларациите обстоятелства, деклараторът носи

наказателна отговорност. Доколкото тази писмена декларация има за цел да установи обстоятелство в полза на лицето от което изхожда, то същата следва да се цени с оглед на всички останали доказателства по делото, а при нейното оспорване тежестта на доказване относно декларираните обстоятелства за лицето декларатор /в този смисъл решение № 143/2016 от 08.02.2017 г. по г. д. № 1693/2016 г. на ВКС, П г.о./.

С разясненията по ТР № 6/2013 г. та ОСГК на ВКС е прието, че доказването на отрицателни фактически твърдения може да се извърши чрез съвкупност от положителни факти /индиции/, които са основа за доказателствени изводи относно отрицателния факт и доказателствената тежест е на страната, която го твърди.

Противно на твърденията на ищцовата страна, че представената от съделителя В. декларация няма доказателствена стойност, следва да се посочи, че твърденият от съделителя факт, че не притежава друго жилище, може да бъде доказан с декларация, която като частен документ може да бъде оспорена и декларираните данни - опровергани. Наред с подадената декларация, касаеща именно заявената претенция за възлагане, съделителят Д.В. е ангажирала и друго косвено писмено доказателство, като индиция, че е живяла и продължава да живее в процесното жилище, като едно трайно установено във времето фактическо състояние, включващо и момента на смъртта на наследодателя К.С.. Така в представеното удостоверение за настоящ адрес е посочен като такъв от дата 06.04.2016 г.: гр. Ч., ул. "*****" № ***, като не се установява да има друго жилище. Декларирала е, че няма такова и този частен документ не е оспорен. Не е опровергано и установеното от показанията на свидетеля Т.К. обстоятелство, че Д.В. няма друго жилище и живее в делбения имот, за да задоволява жилищните си нужди. Обстоятелството, че същата е била омъжена за **** и е имала брак и развод, за което в писмената защита, представена от процесуалния представител на ищите, се възразява, че нямало данни, е ирелевантно за дължимата преценка дали възлагателната претенция на съделителя отговаря на изискванията по чл. 349, ал. 2 от ГПК. Още повече, че от показанията на свидетеля Т.К. се установи, че В. и съпругът ѝ са се разделили преди съделителят да заживее с брат си и че когато е живяла със съпруга си, те са били на квартира в гр. Ч..

При така установените факти, настоящият съдебен състав намира, че са налице елементите от фактическия състав на чл. 349, ал. 2 от ГПК, поради което направеното искане за възлагане на имота от съделителя Д.В. е основателно и следва да бъде уважено.

От приетата експертиза се установява, че пазарната цена на имота възлиза на 102 877 лева /52 600 евро x 1.95583/. За уравниение на дяловете, на основание чл. 349, ал. 5 от ГПК, съделителят Д.В. следва да заплати в шестмесечен срок от влизане на решението в сила на А.С.М. сумата 34 293.00 лева, а на М.А.С., А.А.С., К.А.С., С.А.С. и С.А.Х. сумата от по 6 858.00 лева на всеки един от тях, както и законата лихва върху тези суми, считано от датата на влизане на решението в сила до окончателното им изплащане.

Съдът намира за неоснователно искането на ответника Д.В., заявено чрез процесуалния ѝ представител, по отношение на другия допуснат до делба неподеляем недвижим имот, представляващ търговски обект, същият да бъде

предоставен в дял на ищците, тъй като те живеят в този имот. Този имот също е неподеляем, за което няма спор между страните, а и при изслушването вещото лице посочи, че търговският обект също има един вход, една мивка. От страна на ищците не е заявено искане вторият допуснат до делба недвижим имот - сграда с идентификатор № 80371.242.***.2, да им бъде възложен в общ дял. Напротив, тяхното искане е ликвидиранието на съсобствеността да се извърши чрез изнасянето на делбените имоти, включително и този, на публична продажба.

Предвид гореизложеното, делбеният имот - сграда с идентификатор № 80371.242.***.2, който е неподеляем и не може да бъде поставен в един от дяловете, следва да се изнесе на публична продажба, съгласно чл. 348 от ГПК, като единствен възможен способ за ликвидиранието на съсобствеността по отношение на него.

По разноските:

Съгласно нормата на чл. 355 от ГПК, страните заплащат разноските съобразно стойността на дяловете им. Пазарната стойност на делбения имот - СОС с идентификатор № 80371.242.***.1.1, представляващ жилище, находящ се в сграда с идентификатор № 80371.242.***.1, ведно с 1/2 ид. част от общите части на сградата, 1/2 ид. част от избения етаж - западната половина, в сградата и 1/2 ид. част от ПИ с идентификатор № 80371.242.***, съобразно СТОЕ, е 52 600 евро, а пазарната стойност на делбения имот - сграда с идентификатор № 80371.242.***.2, със застроена площ 48 кв.м., находяща се в ПИ с идентификатор № 80371.242.***, съобразно СТОЕ, е 17 000 евро, или общата пазарна стойност на двата имота е 69 600 евро. При курс на лева към еврото 1.95583 общата пазарна стойност на двата имота се равнява на 136 126 лева. Поради това стойността на дела на съделителя А.С.М. е 45 375 лева /5/15 x 136 126 лева/, стойността на дела на съделителя Д.С.В. е 45 375 лева / 5/15 x 136 126 лева/ и стойността на дяловете на всеки един от съделителите М.А.С., А.А.С., К.А.С., С.А.С. и С.А.Х. е по 9 075 лева /1/15 x 136 126 лева/. Ето защо дължимата от съделителя А.С.М. държавна такса по делото е 1815 лева, дължимата от съделителя Д.С.В. държавна такса е 1815 лева, а дължимата от всеки един от съделителите М.А.С., А.А.С., К.А.С., С.А.С. и С.А.Х. е по 363 лева.

По претендираните разноски от ответника Д.В.:

Претендираните от ответника разноски, съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК са: 1500 лева - адвокатско възнаграждение и 400 лева - депозит за вещо лице. Съгласно разпоредбата на чл. 355 от ГПК страните заплащат разноски съобразно стойността на дяловете им. Разноските включват заплатените такси за свидетели, вещи лица, снабдяване с писмени доказателства и др. съдопроизводствени действия по повод ликвидиранието на съсобствеността. Правилата за присъждане на разноски по чл. 78 от ГПК, които включват възнаграждение и за един адвокат, намират приложение в делбеното производство само във връзка с присъединени иски /какви то в случая няма/, съгласно нормата на чл. 355 от ГПК и направеното с нея препращане към чл. 78 от ГПК. В случая претенцията за присъждане на адвокатско възнаграждение е неоснователна, тъй като този разход следва да се понесе от съделителя както е направен. Съобразно стойността на дяловете на съделителите, на ответника В. следва да се присъдят разноски за внесен депозит за вещо лице в размер на 266.68 лева, като останалите съделители бъдат осъдени да ги заплатят, както

следва: А.М. - 133.33 лева, а останалите съделители М.А.С., А.А.С., К.А.С., С.А.С. и С.А.Х. - всеки от тях по 26.67 лева.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И :

ПОСТАВЯ В ДЯЛ на основание чл. 349, ал. 2 от ГПК на Д.С.В., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** допуснатия до делба недвижим имот по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Ч., одобрена през 2006 г.: СОС с идентификатор № 80371.242.***.1.1., представляващ жилище, находящ се в сграда с идентификатор № 80371.242.***.1, ведно с 1/2 ид. част от общите части на сградата, 1/2 ид. част от избения етаж - западната половина, в сградата и 1/2 ид. част от ПИ с идентификатор № 80371.242.***, с пазарна стойност на целия имот 102 877 лева /сто и две хиляди осемстотин седемдесет и седем лева/.

ОСЪЖДА Д.С.В., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** да заплати за уравниение на дяловете от възложения й имот по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Ч., одобрена през 2006 г.: СОС с идентификатор № 80371.242.***.1.1., представляващ жилище, находящ се в сграда с идентификатор № 80371.242.***.1, ведно с 1/2 ид. част от общите части на сградата, 1/2 ид. част от избения етаж - западната половина, в сградата и 1/2 ид. част от ПИ с идентификатор № 80371.242.***, на съделителя А.С.М., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** сумата 34 293.00 лева /тридесет и четири хиляди двеста деветдесет и три лева/, ведно със законната лихва, в 6 - месечен срок, считано от влизане на съдебното решение в сила.

ОСЪЖДА Д.С.В., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** да заплати за уравниение на дяловете от възложения й имот по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Ч., одобрена през 2006 г.: СОС с идентификатор № 80371.242.***.1.1., представляващ жилище, находящ се в сграда с идентификатор № 80371.242.***.1, ведно с 1/2 ид. част от общите части на сградата, 1/2 ид. част от избения етаж - западната половина, в сградата и 1/2 ид. част от ПИ с идентификатор № 80371.242.***, на всеки един от останалите съделители М.А.С., ЕГН *****, А.А.С., ЕГН *****, К.А.С., ЕГН *****, С.А.С., ЕГН *****, С.А.Х., ЕГН *****, всички с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** сумата от по 6 858.00 лева /шест хиляди осемстотин петдесет и осем лева/, ведно със законната лихва, в 6 - месечен срок, считано от влизане на съдебното решение в сила.

УКАЗВА на А.С.М., М.А.С., А.А.С., К.А.С., С.А.С. и С.А.Х., че за вземанията си за уравниение на дяловете могат да впише законна ипотека, на основание чл. 349, ал. 3 от ГПК.

ИЗНАСЯ НА ПУБЛИЧНА ПРОДАН на основание чл. 348 от ГПК делбения имот по кадастралната карта и кадастралните регистри на гр. Ч., одобрена през 2006 г.: сграда с идентификатор № 80371.242.***.2, със застроена площ 48 кв.м., находяща се в ПИ с идентификатор № 80371.242.***, с пазарна стойност на имота 33 249 лева /тридесет и три хиляди двеста четиридесет и девет лева/,

в която публична продаван съделителите могат да участват съобразно правилата на чл. 354 от ГПК.

ОСЪЖДА М.А.С., ЕГН *****, А.А.С., ЕГН *****, К.А.С., ЕГН *****, С.А.С., ЕГН ***** и С.А.Х., ЕГН *****, всички с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № ***, всеки един от тях да заплати по сметка на РС - Ч. държавна такса по 363 лева /триста шестдесет и три лева/, на основание чл. 355 от ГПК.

ОСЪЖДА А.С.М., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** да заплати по сметка на РС - Ч. държавна такса 1815 лева /хиляда осемстотин и петнадесет лева/, на основание чл. 355 от ГПК.

ОСЪЖДА Д.С.В., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** да заплати по сметка на РС - Ч. държавна такса 1815 лева /хиляда осемстотин и петнадесет лева/, на основание чл. 355 от ГПК.

ОСЪЖДА А.С.М., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** да заплати на Д.С.В., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** сумата в размер на 133.33 лева /сто тридесет и три лева и 33 ст./, разноси по делото, съобразно квотата ѝ, за заплатен депозит за вещо лице, на основание чл. 355 от ГПК.

ОСЪЖДА М.А.С., ЕГН *****, А.А.С., ЕГН *****, К.А.С., ЕГН *****, С.А.С., ЕГН ***** и С.А.Х., ЕГН *****, всички с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № ***, всеки един от тях да заплати на Д.С.В., ЕГН *****, с адрес: гр. Ч., ул. "*****" № *** сумата от по 26.67 лева /двадесет и шест лева и 67 ст./ разноси по делото, съобразно квотата на всеки от тях, за заплатен депозит за вещо лице, на основание чл. 355 от ГПК.

УКАЗВА на съделителите, че на основание чл. 115, ал. 2 от ЗС, във вр. с чл. 114, б. „а”, във вр. с чл. 112, б. „а” от ЗС, в шестмесечен срок, считано от влизане в сила на настоящото решение, следва да се извърши отбелязването му в Служба по вписванията – Чепеларе.

Правото на собственост върху поставения в дял недвижим имот преминава върху съделителя след изплащането на сумите за уравнение. При неизплащане на същите в 6-месечен срок от влизане в сила на решението за възлагане, същото се обезсилва по право.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред ОС – Смолян.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: